

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מבאה של פסקה קודמת story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

תענית-מאימתי		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא			
ארץ ישראל נבראת תחילה וכל העולם כולו נברא לבסוף, שנאמר (משלי ה') עד לא עשה ארץ וחוצות.	תנו רבנן:											■	◇		
ארץ ישראל משקה אותה הקדוש ברוך הוא בעצמו, וכל העולם כולו על ידי שליח, שנאמר (איוב ה') הנתן מטר על פני ארץ ושולח מים על פני חוצות.												■	◇		
ארץ ישראל שותה מי גשמים, וכל העולם כולו מתמצית, שנאמר (איוב ה') הנתן מטר על פני ארץ וגו'.												■	◇		
ארץ ישראל שותה תחילה, וכל העולם כולו לבסוף, שנאמר הנתן מטר על פני ארץ וגו'. משל לאדם שמגבל את הגבינה, נוטל את האוכל ומניח את הפסולת.												■	◇		
ממתקן הן בעבים	אמר מר:											■	◇		
מגליה?												^			
כתיב (תהלים י"ח) השכנת מים עבי שחקים, וכתיב (שמואל ב' כ"ב) חשרת מים עבי שחקים, שקול כף ושדי אריש, וקרי ביה חמשרת.	דאמר רבי יצחק בר יוסף אמר רבי יוחנן:											■	!	◇	
ורבי יהושע, בהני קראי מאי דריש בהו?												⚡			
סבר לה כי הא:	[רבי יהושע]											!		◇	
נהור ענני - זעירין מוהי, חשוך ענני - סגין מוהי.	דכי אתא רב דימי אמר: אמרי במערבא:											■	!	◇	
כמאן אולא הא דתניא:													^		
מים העליונים במאמר הם תלויים, ופירותיהן מי גשמים, שנאמר (תהלים ק"ד) מפרי מעשך תשבע הארץ.	[תניא]											■	^	◇	
כמאן - כרבי יהושע.													!	◇	
ורבי אליעזר?													⚡		
ההוא במעשה ידיו של הקדוש ברוך הוא הוא דכתיב.	[רבי אליעזר]												!	◇	
כל העולם כולו מתמצית גן עדן הוא שותה, שנאמר (בראשית ב') ונהר יוצא מעדן וגו'.	רבי יהושע בן לוי:												■	◇	
מתמצית בית כור שותה תרקב.	תנא:												■		
ארץ מצרים היא ארבע מאות פרסה על ארבע מאות פרסה, והוא אחד משישים בכוש. וכוש אחד משישים בעולם, ועולם אחד משישים בגן, וגן אחד משישים לעדן, ועדן אחד משישים לגיהנם. נמצא, כל העולם כולו בכיסוי קדרה לגיהנם.	תנו רבנן:												■	◇	
גיהנם אין לה שיעור	ויש אומרים:												■	◇	
עדן אין לה שיעור.	ויש אומרים:												■	◇	
מאי דכתיב (ירמיהו נ"א) שוכנת על מים רבים רבת אוצרת. מי גרם לבלל שיהו אוצרותיה מלאות בר - היו אומר מפני ששוכנת על מים רבים.	רבי אושעיא:												■	◇	
עתירה בכל דהצדא בלא מיטרא.	רב:												■	◇	
נקטינן, טובעני ולא יובשני.	אביי:												■		
בשלשה במרחשון שואלין את הגשמים.	[ת"ק]												■	◇	
בשבעה בו, חמשה עשר יום אחר החג, כדי שיגיע אחרון שבישראל לנהר פרת.	רבן גמליאל:												■	◇	
הלכה כרבן גמליאל.	רבי אלעזר:												■	◇	
ובגולה עד ששים - בתקופה.	תניא, חנניה:												■	◇	
הלכה כחנניה.	רב הונא בר חייא אמר שמואל:												■		
איני?													⚡		
מאימת מדכרינן ותן טל ומטר?	הא בעו מיניה משמואל:												^	⚡	◇
מכי מעיילי ציבי לבי טבות רישבא	אמר להו: שמואל]												!	⚡	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

תענית-מאימתי		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
דילמא אידי ואידי חד שיעורא הוא.											!	◇
יום ששים כלפני ששים, או כלאחר ששים?	איבעיא להו:										‡	
יום ששים כלאחר ששים	תא שמע רב:										! ◇	◇
יום ששים כלפני ששים.	שמואל:										! ◇	◇
וסימנך: עלאי בעו מיא, תתאי לא בעו מיא.	רב נחמן בר יצחק:										■	◇
הלכתא, יום ששים כלאחר ששים.	רב פפא:										■	◇
הגיע שבעה עשר במרחשון ולא ירדו גשמים - התחילו היחידים מתענין שלש תעניות, אוכלין ושותין משחשיכה, ומותרין במלאכה, וברחיצה, ובסיכה, ובנעילת הסנדל, ובתשמיש המטה.												■
הגיע ראש חדש כסליו ולא ירדו גשמים - בית דין גוזרין שלש תעניות על הצבור אוכלין ושותין משחשיכה, ומותרין במלאכה וברחיצה ובסיכה ובנעילת הסנדל ובתשמיש המטה.												■
מאן יחידים?												^
רבנן.	רב הונא:											!
יחידים מתענין שלש תעניות שני וחמישי ושני.	ואמר רב הונא:											■ ◇
מאי קמשמע לך?												‡
אין גוזרין תענית על הצבור בתחילה בחמישי - שלא להפקיע את השערים. אלא שלש תעניות הראשונות שני וחמישי ושני.	תנינא:											■ ‡ ◇
מהו דתימא: הני מילי - צבור, אבל יחיד - לא, - קמשמע לך.												! ◇
כשהתחילו היחידים להתענות - מתענין שני וחמישי ושני, ומפסיקין בראשי חדשים ובימים טובים הכתובין במגילת תענית.	תניא נמי הכי:											■
אל יאמר אדם תלמיד אני, איני ראויו להיות יחיד אלא: כל תלמידי חכמים יחידים.	תנו רבנן:											■ ◇
אי זהו יחיד ואיזהו תלמיד?												^
יחיד - כל שראוי למנותו פרנס על הצבור, תלמיד - כל ששואלין אותו דבר הלכה בתלמודו ואומר, ואפילו במסכת דכלה.												! ◇
לא כל הרוצה לעשות עצמו יחיד - עושה, תלמיד - עושה, דברי רבי מאיר.	תנו רבנן: [רבי מאיר]											■ ◇
עושה, וזכור לטוב. לפי שאין שבה הוא לו, אלא צער הוא לו.	רבי יוסי:											■ ◇
לא כל הרוצה לעשות עצמו יחיד - עושה, תלמיד - עושה, דברי רבי שמעון בן אלעזר.	תניא אידך: [רבי שמעון בן אלעזר]											■ ◇
במה דברים אמורים - בדבר של שבה, אבל בדבר של צער - עושה, וזכור לטוב, שאין שבה הוא לו אלא צער הוא לו.	רבן שמעון בן גמליאל:											■ ◇
מי שהיה מתענה על הצרה ועברה, על החולה ונתפא - הרי זה מתענה ומשלים.	תנו רבנן:											■ ◇
ההולך ממקום שאין מתענין למקום שמתענין - הרי זה מתענה עמה, ממקום שמתענין למקום שאין מתענין - הרי זה מתענה ומשלים.												■ ◇
שכח ואכל ושתה - אל יתראה בפני הצבור, ואל ינהיג עידונין בעצמו, שנאמר (בראשית מ"ב) ויאמר יעקב לבניו למה תתראו. אמר להם יעקב לבניו: אל תראו עצמכם כשאתם שבעין לא בפני עשו ולא בפני ישמעאל, כדי שלא יתקנאו בככם.												■ ◇
(בראשית מ"ה) אל תרגזו בדרך, אמר רבי אלעזר: אמר להם יוסף לאחיו: אל תתעסקו בדבר הלכה, שמא תרגזו עליכם הדרך.	[רבי אלעזר]											■ ◇
איני?												‡
שני תלמידי חכמים שמהלכים בדרך ואין ביניהן דברי תורה ראויין לישרף, שנאמר (מלכים ב' ב) ויהי המה הלכים הלוך ודבר והנה רכב אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם, טעמא - דאיכא דיבור, הא ליכא דיבור - ראויין לישרף	והאמר רבי אלעאי בר ברכיה:											■ ‡ ◇
לא קשיא הא - למיגרס, הא - לעיוני.												! ◇
אל תפסיעו פסיעה גסה, והכניסו חמה לעיר.	במתניתא תנא:											■ ◇

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה של פסקה קודמת- story-מעשה- O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא-⋄ question-שאלה-^ answer-תירוץ-! proof-ראיה-■
מקרא-key:	

תענית-מאימתי		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אל תפסיעו פסיעה גסה									■				⋄
פסיעה גסה נוטלת אחד מחמש מאות ממאור עיניו של אדם.	דאמר מר:								■				⋄
והכניסו חמה לעיר									■				⋄
כדרב יהודה אמר רב.									■				⋄
לעולם יצא אדם בכי טוב ויכנס בכי טוב, שנאמר (בראשית מ"ד) הבקר אור והאנשים שלחו.	דאמר רב יהודה אמר רב:								■	■			⋄
המהלך בדרך אל יאכל יותר משני רעבון.	רב יהודה אמר רבי חייא:								■				⋄
מאי טעמא?									^				⋄
משום מעיינא	הכא תרגימו:								!				⋄
משום מזוני.	במערבא אמרי:								!				⋄
מאי בינייהו?									⋄				⋄
איכא בינייהו דיתיב בארבא, אי נמי: דקאזיל מאוונא לאוונא.									!				⋄